

[Ministeren for Grønland.]

opgaver adskilt, således at der måtte et større personale til. Men jeg kan godt se berettigelsen i selve tanken og vil gerne være med til at overveje, om man kan ændre ved forholdene; jeg kunne tænke mig, at man måske kunne begynde i nogle enkelte af de større byer.

Det ærede medlem hr. Svend Haugaard og også det ærede medlem hr. Ove Hansen var tilfreds med, at man ikke længere skal have det hurtige skifte i ledelsen af kommunalbestyrelsen. Jeg tror egentlig, det har overrumplet mange danske kommunalfolk og politikere her fra folketinget, som har været i Grønland, at se, hvor forbløffende ofte man skifter kommunalbestyrelsens formand ud. I mange kommuner er det næsten en fast regel, at formanden udskiftes hvert år, hvad vi med vore traditioner her undrer os over. Men også jeg tror altså, at det vil være gavnligt med en noget større kontinuitet i arbejdet i kommunalbestyrelserne.

Det ærede medlem fru Gunhild Due kaldte det et lille skridt, det, der her er foreslået. Alt er relativt, og det kan siges at være et lille skridt, navnlig når vi tænker på, hvilke skridt vi herhjemme i øjeblikket foretager med hensyn til udbygningen af kommunernes indflydelse og områder, udvidelsen af det kommunale selvstyre; i så fald kommer dette skridt til at se meget lille ud, det indrømmer jeg. Men alene den omstændighed, at kommunerne nu får mulighed for en 3 års planlægning, synes jeg er en meget væsentlig ting, og at man forøger kommunernes indflydelse på, hvad de vil bruge pengene til, ganske væsentlig. Det er jo også en begyndelse til noget nyt; jeg tror ikke, vi hermed afslutter en udvikling, men at vi står ved begyndelsen til én, og så kan vi jo gøre erfaringer med de ændringer, der her søges gennemført.

Det ærede medlem fru Gunhild Due sagde noget om de enarmede tyveknægte, der nærmest lød som musik i mine ører; jeg har nemlig flere gange i Grønlandsministe-

riet talt med embedsmænd om, hvorfor vi dog ikke kunne få disse tyveknægte med ind under afgiftsordningen. Jeg er ikke tilhænger af at forbyde dem deroppe, men jeg ville også meget gerne have lagt afgiften på dem. Men foreløbig har de forklaringer, jeg har fået om, hvilket besvær det ville volde administrativt, og hvor ringe antallet er, når man ser på Grønland som helhed, medført, at jeg har måttet vige. Jeg skal dog nok holde tanken varm.

Det ærede medlem hr. Kjær Rasmussen brugte et udtryk, som jeg synes ikke bør blive stående uimodsagt, fordi det ikke går an, at folketingsmedlemmer siger noget sådant. Han talte om vedligeholdelsen af de veje, som danskerne har anlagt uden at spørge grønlænderne. Der foregår virkelig hvert år forud for anlægsarbejdernes gennemførelse en forhandling netop med kommunalbestyrelserne om de anlægsarbejder, der foretages i byerne i Grønland.

Det ærede medlem hr. Knud Hertling sagde, at den omstændighed, at landsrådet bestemmer, hvor store beløb kommunerne skal have, er en fortidslevning. Ja, det er det, og det er jo også det, dette lovforslag nu ændrer ved. I alt fald er det en fortidslevning i den forstand, at det er en gammel ordning, men der sker altså nu et fremskridt ved, at man fastlægger for 3 år, hvad kommunerne kan anvende, således at den vilkårlighed, som man har næret ængstelse for at landsrådet skulle udøve — jeg har forstået, at det ærede medlem også har været betænkelig herved — nu bliver meget, meget mindre, uden at jeg hermed skal sige, at landsrådet har behandlet kommunerne på nogen vilkårlig måde. Det har jeg ikke personlig i noget tilfælde erfaret.

Så ønskede det ærede medlem en anden revisionsordning end den her foreslåede, og det er jo en ting, som man kan drøfte i udvalget. Jeg for min del er ikke betænkelig ved den ordning, der her er foreslået.

Det ærede medlem nævnedes dette, som så ofte siges, at vi er tilbøjelige til i Grønlandspolitikken blot at kopiere de danske